

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 4C/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214203745
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3214203745.4

Uznesenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v právnej veci navrhovateľa: H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX/X, XXX XX J. L., proti odporkyni: G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., C.. G.. G. U. Z. X. XX, X F. XXXX-XXX, M. G. H., v konaní o zrušenie výživného na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

- I. Okresný súd Bánovce nad Bebravou, ako súd Slovenskej republiky, n e m á právomoc konať o návrhu otca vo veci zrušenia vyživovacej povinnosti voči plnoletej odporkyni G. L..
- II. Konanie o návrhu otca s a z a s t a v u j e .
- III. Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 16.09.2014 domáhal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/214/2012 zo dňa 21.11.2002 s účinnosťou od 01.09.2014 s tým odôvodnením, že odporkyňa nadobudla plnoletosť a ukončila štúdium na strednej škole, čím má možnosť sa sama živiť.

Súd po preskúmaní návrhu navrhovateľa a obsahu spisového materiálu sp.zn.4C/131/2014 zistil, že odporkyňa žije a má trvalé bydlisko v J. a zároveň navštevovala strednú školu v mieste trvalého bydliska v J..

V zmysle § 103 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p., ak ide o taký nedostatok konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V občianskoprávnom konaní súd predtým ako začne konať vo veci samej skúma, či sú splnené procesné podmienky konania a to tak na strane súdu ako aj na strane účastníkov konania. Medzi základné procesné podmienky konania, ktoré súd obligatórne skúma, je právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť. V danej veci súd skúmal existenciu tejto procesnej podmienky nielen podľa Občianskeho súdneho poriadku ale aj podľa ustanovenia článku 3 Nariadenia Rady ES č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti pred vydaním Korigenda k nariadeniu Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (Úradný vestník Európskej únie L131/26, slovenská verzia).

Podľa kapitoly I článok 1 Nariadenia Rady Európskych spoločenstiev č. 4/2009 v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinných vzťahov, príbuzenstva, manželstva alebo švagrovstva.
2. V tomto nariadení pojem "členský štát" znamená každý členský štát, na ktorý sa toto nariadenie uplatňuje.

Podľa kapitoly II článok 3 Nariadenia Rady Európskych spoločenstiev č. 4/2009 v znení slovenskej verzie pred vydaním Korigenda k nariadeniu Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (Úradný vestník Európskej únie L131/26, slovenská verzia). Na základe uvedeného Korigenda je správne znenie čl. 3 Nariadenia Rady č. 4/2009 nasledovné:

V členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

- a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu odporcu, alebo
- b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo
- c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo
- d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Pretože pojem „obvyklý pobyt“ nie je definovaný v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise platnom na území Slovenskej republiky, rovnako ako ani v žiadnom medzinárodnom dohovore záväznom pre Slovenskú republiku, súd pri jeho skúmaní vychádzal z jeho sémantického významu ako aj skutočností, kde účastníci bývajú, kde pracujú, teda kde sa fakticky prevažne zdržujú. Pojem „obvyklý pobyt“ je potrebné chápať tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte.

Podľa článku 10 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 v platnom a účinnom znení ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej nemá podľa tohto nariadenia právomoc konať, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

S poukazom na citované platné a účinné znenie čl. 3 a čl. 10 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 a na to, že navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletej odporkyňi a nie je v prejednávanej veci v postavení odporcu, nie je možné odvodiť právomoc súdu Slovenskej republiky konať o jeho návrhu vo veci výživného od miesta obvyklého pobytu navrhovateľa v zmysle čl. 3 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 v platnom a účinnom znení. Keďže predmetom prejednávanej veci je iba návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletej odporkyňi, podľa názoru súdu nie je daný dôvod pre posudzovanie právomoci súdu podľa čl. 3 písm. c), d) čl. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009.

V zmysle citovaných ustanovení Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 má vo veciach výživného právomoc na konanie súd toho členského štátu, kde má osoba výživou oprávnená (čiže v danom prípade plnoletá odporkyňa) obvyklý pobyt resp. kde má odporca obvyklý pobyt (čiže v danom prípade opäť plnoletá G. L.). Keďže zo spisového materiálu súd zistil, že odporkyňa žije v J., kde je prihlásená k pobytu a kde v mieste bydliska odporkyňa navštevovala i strednú školu, možno tak konštatovať, že miestom obvyklého pobytu tohto účastníka konania je J..

Na základe takto zisteného obvyklého pobytu účastníkov konania ako kritéria rozhodného pre posúdenie právomoci súdu súd za použitia článku 1 a 3 Nariadenia Rady ES č. 4/2009 pred vydaním Korigenda k nariadeniu Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná právomoc súdu Slovenskej republiky konať a rozhodnúť vo veci o návrhu navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti.

Na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou podal navrhovateľ návrh o zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporkyni žijúcej v inom členskom štáte, o ktorom sa ešte nezačalo konať a pretože sa takto začalo konanie podľa Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 a právomoc konať vo veci nemá Okresný súd Bánovce nad Bebravou ako súd Slovenskej republiky ale príslušný súd v Portugalsku, súd v zmysle článku 10 nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 vyhlásil aj bez návrhu, že nemá právomoc vo veci konať. Následne pre tento nedostatok procesnej podmienky konania - ktorý je prekážkou neodstrániteľnou, súd konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bánovce nad Bebravou.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak potrebný počet rovnopisov a príloh účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.